The Benefactor of Humanity
(Telugu)

మానవ మహోపకారి

ముహమ్మద్

(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)

ఆయన ధ్యేయం న్యాయస్థాపనం

ఎస్.ఎమ్. మలిక్

అపార కృపాశీలుడు పరమ కరుణామయుడు అల్లాహ్ పేరుతో

ముందుమాట

ఆనవాయితీగా "ప్రవక్త జన్మదినం" సందర్భంలో ఉత్సవాలు జరుపుకోవడం ఒక విధానమయితే, ఆ సందర్భాన్ని ప్రవక్త సందేశ వ్యాప్తికి వినియోగించుకోవడం మరో పద్ధతి. ఇటువంటి సందర్భాలలో సాధారణంగా ప్రవక్త సందేశం అనుసరణీయమని, ఆయన జీవితం ఆదర్శవంతమని పలు మత గురువులు, సాంఘిక, రాజకీయ నాయకులు ప్రజలకు సందేశాలు అందజేయడం కూడా ఆచారంగానే జరుగుతోంది. లాంఛన ప్రాయమయిన ఈ సందేశాలు, భాషణలు, ఘోషణలు మిగతా సందర్భాలలో సయితం సమంజసమా కాదా అన్నది అలా ఉంచి ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్) విషయంలో ఈ ప్రకటనలు అంతగా శోభించవు.

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) ఏదో మతనాయకుల్లో గొప్పనాయకుడు మాత్రమేకాదు. ఆయన ప్రపంచ జనావళికి వారి కర్త, స్వామి, ప్రభువు పంపిన అంతిమ మార్గదర్శక గ్రంథం, దివ్యఖుర్ఆన్‌ని అందజేసిన దైవ సందేశహరుడు, కేవలం గ్రంథం అందజేయడం మాత్రమే కాదు, దాన్ని తానే స్వయంగా ఆచరించి, అనుసరించి, ఆ సిద్ధాంతాన్ని ఆచరణలో పెట్టి బోధించినటువంటి ఆచార్యుడు. అంతేకాదు, ఆ గ్రంథం సూచించిన మార్గంలో వ్యక్తుల జీవితాలను ప్రక్షాళించి, సంస్కరించి, తీర్చిదిద్దాడు. అజ్ఞానంలో మగ్గుతున్న మానవుల్ని సంస్కర్తలుగా పరివర్తింపజేశాడు. అలాంటివారందరి ద్వారా ఏర్పడిన సమాజాన్ని ఉత్తమ మానవీయ సమాజంగా రూపొందించాడు. ఆయన కేవలం బోధకుడు, సంస్కర్త మాత్రమే కాదు క్రియాశీల సంఘనిర్మాత. నవయుగ వ్యక్తుల్నీ, నవయుగ సమాజాన్ని నిలువెత్తుగా నిలిపి చూపెట్టిన ఘనుడు.

అందువల్ల ఆయన జన్మదినాన్ని ఉత్సవంగా జరుపుకోవడం కన్నా క్రియాత్మకంగా ఆయన చూపెట్టిన వైయక్తిక, సాముదాయిక ఆదర్శాన్ని పునర్నిర్మించే ప్రతిన బూనటం, అలా ఆచరణాత్మకంగా ఆయన ఆదర్శాన్ని సాధించేందుకు అవసరమయిన మౌలిక ఆధారాన్ని, ఆవశ్యకతల్ని, వనరుల్ని వాతావరణాన్ని సృజించుకోవడం, ఆయన్ని అనుసరించాలని బోధించే వారందరి బాధ్యత. మహనీయ ముహమ్మద్ (స) కేవలం

ఒక నవసమాజ నిర్మాత అయినా, ఆయన పట్ల గల శ్రద్ధా భావం, ప్రేమానురాగాలు కోరే కనీసం ధర్మం ఇది. కాని ఆయన కేవలం సమాజ నిర్మాత మాత్రమే కాదు, ఆయన దైవ సందేశహరుడు కూడా! అందువల్ల ఆయన చేసినదంతా ఆయన వ్యక్తిగతంగా చేసినదేమీ కాదు, అంతా దైవాదేశాల మేరకే చేశారాయన. మనిషిని మానవునిగా మలచడమయినా, సమాజాన్ని ఉత్తమ సమాజంగా తీర్చిదిద్దడమయినా, ప్రతిదీ దైవాజ్ఞాబద్ధమే. ఆయన్ని అనుసరించడం, ఆయన రూపొందించిన మానవభావాన్ని మానవుల్లో పునః ప్రతిష్ఠించడం, ఆయన నిర్మించిన సమాజాన్ని పునర్నిర్మించడం, ఆయన చూపెట్టిన ఆర్థిక విధానాన్ని అమలుపరచడం, ఆయన నెలకొలిపిన రాజకీయ వ్యవస్థను పునఃస్థాపించడం, మానవుల శ్రేయం దృష్ట్యా, మానవాళి మేలు రీత్యా మాత్రమే మన బాధ్యత కాదు; అలా చేయడం మన విధి, మానవులందరి విధి. అలా చేయకపోవడం దైవధిక్కారంతో సమానం.

అందువల్ల ప్రవక్త జీవితాన్ని, ఆయన బోధనల్ని అధ్యయనం చేయడం ఒక శాస్త్రీయ, చారిత్రక, తాత్విక అభిరుచుల పరిపూర్తికి మాత్రమే కాదు అది మానవతా పరిణతికీ అవసరమయిన అంశం. అది కేవలం అధ్యయనంతో ఆగిపోవలసిన ఉద్యమం కాదు, వ్యక్తి సంస్కార, సంఘనిర్మాణ పథకరూపకల్పన వరకు కొనసాగవలసిన ప్రస్థానం. మనిషి, ఆయన జీవితాన్ని అధ్యయనం చేసి ఆనందించడం గొప్ప కాదు, ఆ వ్యక్తిగత ఆదర్శాన్ని తన వ్యక్తిత్వంలో నింపుకోవడం, ఆ సామాజిక నిర్మాణ ప్రణాళిని తన సమాజంలో ప్రవేశపెట్టి సమాజపు పునర్నిర్మాణానికి పూనిక వహించడం మాత్రమే దీనికి సరయిన సమాధానం. ఇది "జన్మదిన వేడుక"గా కాదు, "ప్రతిన దిన సమారోహం"గా మారాలి.

☆ ☆ ☆

ఇది 'గీటురాయి' వారపత్రిక (6-5-2005)లో ప్రచురించబడిన వ్యాసం. ప్రవక్త మహనీయులు, మానవ మహోపకారి ముహమ్మద్ (స) "జన్మదిన వేడుకల" సందర్భంలో, ఆయన జీవిత పరిచయం చేసే ఉద్దేశ్యంతో దాన్ని చిరుపుస్తకరూపంలో ప్రచురించడం జరుగుతోంది. ఇది ప్రవక్త జీవిత పరిచయం నిమిత్తం అనుకున్న రీతిలో ఉపకరిస్తుందని ఆశిస్తున్నాము.

- ఎస్.ఎమ్. మలిక్

మానవ మహోపకారి
ముహమ్మద్
(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)

నేపథ్యం

ఆ సమాజం చీకటి సమాజం. అంతటా గాఢాంధకారం. బహు దూర తీరాలలో అక్కడక్కడ మిణుకు మిణుకుమనే జ్ఞానకాంతి కానవచ్చినా అధికాంశం అంధకారమయం. జ్ఞానానికి మూలమయిన అక్షరం అప్పుడప్పుడు తళుక్కుమనే నక్షత్రం! మత భావాలు మూఢనమ్మకాల దొంతరలు. సామాజిక అవగాహనకు సూత్రం: "గళంగలవాడిదే బలం, బలంగలవాడిదే సుఖం, సుఖంగలవాడిదే అధికారం" అన్నది. సమాజం తరగతుల్లో విభాజితం: పాలకులు, స్వాములు, నాయకులు, కర్షకులు, దాసులు, బానిసలు, నౌకరులు, అధమాతిఅధములు! కులం, వంశం, వర్గం, వర్ణం, తెగ, పగ, కక్ష, వివక్ష సమాజంలో ప్రధాన పాత్రధారులు; గుణం, సంస్కారం, సభ్యత, నాగరికత, నీతి, నిజాయితీలకు అక్కడ కడపటి స్థానం.

ఆ చీకటి ఎడారిలో విరిసింది వెలుగొందే ఒక రోజా. దాని ఘుమ ఘుమలే నేటికీ జనవనంలో ఆశల తెరలను నింపుతున్నాయి. ఆ పుష్పరాజమే ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం! ఆయన ఒక సందేశహరుడు, దైవ సందేశహరుడు, దైవప్రవక్త. తాను అందజేసే సందేశం తన సందేశమన్నా, నవ సందేశమన్నా, ఆనాటికి ఆధునిక సిద్ధాంతమన్నా, ఆ వాతావరణంలో ఆయనకు ఎదురుగా నిల్చొని కాదని చెప్పగలవారెవరూ లేరు. కాని ఆయన

అలా చెప్ప లేదు. ఇది అత్యంత ప్రాచీనమయిన సందేశ మని, మానవాళి ఎంత పురాతనమయినదో ఈ సందేశమూ అంతే పురాతన చరిత్రగలదని ప్రకటించిన నిస్వార్థ యోధుడాయన. తన మాట, ఆ వాతావరణానికి ఎంతో వ్యతిరేకమయిన మాటే అయినప్పటికీ, ఎంతో సౌమ్యంగా, సమంజసంగా, సౌజన్యంగా, శాంతిపూర్వకంగా అందజేశారు.

ఏ మాయాగారడి వ్యవహారంగాగాని, ఏదో కొత్తగా కనిపెట్టిన సిద్ధాంతంగాగాని ఆయన దాన్ని ప్రతిపాదించలేదు. దైవం పంపగా వచ్చిన సందేశహరులందరూ, ప్రవక్తలందరూ అందజేసిన సందేశమే, మీ, మా, మన పూర్వీకులందరూ అనుసరించిన సందేశమే ఇది అని చాటిన సహృదయుడు. అయినా ఆయన్ని జనం వ్యతిరేకించారు, ఏవేవో స్వార్థ ప్రయోజనాలు ఆ సందేశం వెనుక ఉన్నట్టు దుష్ప్రచారం చేశారు. ఎన్నెన్నో దుష్ట సంకల్పాలు ఆయనకు అంటగట్టారు. ఏ మాత్రం నీతి పట్ల నమ్మకమున్న వ్యక్తి అయినా, ఏ కొంత సౌజన్యశీలత ఉన్న సుహృదయుడయినా, ఏ కాస్త సామంజస్యత, హేతుబద్ధత గల బుద్ధిమంతుడయినా ఆనాడు ఆ వ్యతిరేకతకు, ఈ సందేశానికీ ఏమయినా సంబంధముందా అని ఆశ్చర్యపోగలడు. ఆ పిలుపునకు, ఆ ప్రజల వైఖరికీ మధ్యగల తేడాను ఇట్టే గ్రహించగలడు కూడా!

ఆ మహనీయుడు, ముహమ్మద్ (స) అందజేసిన సందేశానికి ఆ దేశ ప్రజలు అలా తీవ్రంగా స్పందించి వ్యతిరేకించడానికి కారణమేమిటీ అని నేడు మనమూ ఆశ్చర్యపోతాము. దాన్ని ఆకళింపుజేసుకోవడానికి ఆ సందేశ మేమిటో, నాటి పరిస్థితులేమిటో, కాస్త తెలుసుకునే ప్రయత్నం చేస్తే అంతా స్పష్టమవుతుంది.

మలుపు

ఆయన అందజేసిన సందేశమిదే:

ఈ నిఖిల సృష్టికి ఒక కర్త ఉన్నాడు. ఆయనే దీనికి స్వామి, ఆయనే

దీనంతటికీ ప్రభువు. ఆయనే దీనికి పాలకుడు. అందువల్ల ఆయన ముందరే తలవంచాలి, ఆయనకే మోకరిల్లాలి, ఆయన్నే ఆరాధించాలి, ఆయన్నే పూజించాలి, ఆయన ఆజ్ఞలనే శిరసావహించాలి, ఆయన ఆదేశాల ప్రకారమే జీవించాలి.

ఈ సందేశానికే ఆ మూఢ ప్రజలు ఉలిక్కిపడ్డారు. తమ పూర్వీకులు పూజిస్తూ వచ్చిన నక్షత్రాలను, నదీనదాలను, వృక్షాలను, పర్వతాలను, దేవతలను, విగ్రహాలను తిరస్కరించాలా? వంశానుగతంగా వస్తున్న పూజారులు, పురోహితుల మాటలను త్రోసిపుచ్చాలా? మా నమ్మకాలకు, మా ఆచారాలకు మేము ఎటువంటి సామంజస్యతను చూపలేకపోవచ్చు, అంత మాత్రాన మా ప్రాచీన విశ్వాసాలను వదలుకోవాలా?? మా వంశం, మా కుటుంబంలో ఎప్పటి నుంచో వస్తున్న ఆచారాలను కాదని, మా సమాజంలో అనాదిగా పాటించబడే నియమాలను తిరస్కరించి, మా మనస్సు కోరే అనేకానేక ఆకాంక్షలను వదలిపెట్టి ఈయనగారు చెప్పే, దైవాదేశాలని తెలిపే అంశాలు హేతుబద్ధమయిన విషయాలే కావచ్చు, వాటినే సత్యాలని విశ్వసించాలా??

ఒక జాతి శతాబ్దుల తరబడి తీవ్రమయిన అజ్ఞానం, మూఢత్వం, పతనావస్థ, దురవస్థలకు, వెనుకబాటుకు లోనయి ఉంది. అవిద్య, అనాగరికత, అవ్యవస్థ, అసభ్యతలకు ఆలవాలమయి అలరారుతోంది. అటువంటి అనిర్వచనీయమయిన, అసహనీయమయిన స్థితిలో అకస్మాత్తుగా సృష్టికర్త, విశ్వపాలనాధీశుడు, నిఖిల జగతి ప్రభువు కటాక్షవీక్షణం ఆ జాతిపై పడుతుంది. ఆయన కారుణ్యం కదలుతుంది. ఆ ఎడారి నేలపైన చల్లని జల్లులు కురుస్తాయి.

వారిలో ఒక ఉత్తమ నాయకుడు ఆవిర్భవిస్తాడు. విశ్వప్రభువు, స్వామి ఆ జాతిని సముద్ధరించి, చీకటి కుహరాల నుంచి వెలికితీసి, వెలుగు శిఖరాల పైకి ఎక్కించడానికి స్వయంగా తన వచనాలను, స్వయంగా తన సందేశాన్ని,

స్వయంగా తాను ఆమోదించిన మార్గాన్ని ఆ నాయకుడికి అందజేస్తాడు. తద్వారా ఆ జాతి ఏమరుపాటు నుండి మేల్కొనాలని, మూఢ నమ్మకాల చక్రవ్యూహం నుండి బయట పడాలని, సత్యాన్ని గ్రహించి జీవితపు రాచబాటను అనుసరించాలని ఉద్దేశిస్తాడు.

కాని ఆ జాతి ప్రజలు అవివేకులు; స్వార్థపరులయిన తెగల, వర్గాల చిల్లర నాయకులు, దైవం పంపిన ఆ నాయకుని వెంటపడతారు, ఆయన ఉద్యమం నిష్ఫలమవ్వాలని శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తుంటారు. ఆయన మార్గంలో ఎనలేని అవరోధాలు సృష్టిస్తూ ఉంటారు. ఆయన పట్ల దుష్ప్రచారానికి వెరువరు. అనుదినం వారి వైషమ్యం పెరుగుతూనే ఉంటుంది. వారి దౌష్ట్యం అంచెలంచెలుగా ఎక్కువవుతూనే ఉంటుంది.

దుర్మార్గులు ఆ నాయకుని అంతమొందించాలని కూడా కుట్ర పన్నుతారు. అటువంటి పరిస్థితిలోనూ ఆ మహనీయుడు అంటాడు : "మీ ఈ అవివేకం వల్ల మిమ్మల్ని సంస్కరించే కార్యాన్ని నేను వదలుకుంటానని అనుకుంటున్నారా? మీకు అందజేస్తున్న హితోపదేశాన్ని, గుణపాఠ ప్రబోధాన్ని అందజేయడం మానుకోవాలా? మీరు శతాబ్దులుగా పడి ఉన్న మీ పతనావస్థలోనే మిమ్మల్ని మ్రగ్గుతూ ఉండేందుకు వదలిపెట్టాలని కోరుకుంటున్నారా? కారుణ్య ప్రభువయిన దేవుని కారుణ్యం కోరేది, దాని ఆవశ్యకత కూడా ఇదే అని మీరు తలస్తున్నారా? దైవానుగ్రహాన్ని వదలివేయడం, సత్యం, ప్రత్యక్షమయిన తరువాత, మిథ్యను పట్టుకు వ్రేలాడటం, మిమ్మల్ని ఎటువంటి పరిణామానికి గురిచేస్తుందో ఎప్పుడయినా ఆలోచించారా?"

> **"ఇక మీ వైఖరికి బేజారెత్తి మేము ఈ హితోపదేశ ప్రబోధాన్ని మీకు అందజేయడం మానుకోవాలా? కేవలం మీరు హద్దులు మీరిన జనం అవడంచేతనే ఇటువంటి అంతిమ నిర్ణయం గైకొనాలా??"**
>
> *(దివ్యఖుర్ఆన్ : అజ్ జుఖ్రుఫ్ : 5)*

ఆయన తన సందేశాన్ని దైవగ్రంథం రూపంలోనే అందజేస్తున్నాడు. ఆయన అందజేస్తున్న దివ్యవాణి, దైవగ్రంథం, ఖుర్ఆన్‌లోని వచనాలు ఎంతో మనోజ్ఞంగా, మనోహరంగా, కర్ణపేయంగా ఆంతర్యంలోకి చొచ్చుకుపోయేవి. మనిషిలో సత్యప్రియత లేశమంత ఉన్నా, అజ్ఞానపు అపమార్గాల ఆకర్షణ అతన్ని లోబరచుకోకపోతే, అతను మనోకాంక్షలకు పూర్తిగా లొంగిపోయిన వ్యక్తి కాకపోనట్లయితే ఆ సందేశం, ముహమ్మద్ (స) సందేశంలోని సత్యత అతన్ని ప్రభావితం చేయకమానదు.

ఆయన, తాను దైవ సందేశహరుణ్ణి అని మాత్రమే చెప్పారు కాని తాను, మానవుల భవిష్యత్తు, సౌభాగ్య దౌర్భాగ్యాల నిర్మాత అని చెప్పుకుని రంగప్రవేశం చేయలేదు. తాను ఏమరుపాటుకు లోనయిన జనుల్ని జాగృత పరచడానికి, దారితప్పిపోతున్నవారికి సన్మార్గం చూపడానికి మాత్రమే ఆవిర్భవించానని ప్రకటించారు. తన మాటను వినని వారిని అంతమొందించడం, తన పట్ల అమర్యాదగా ప్రవర్తించే వారిని భస్మీపటలం చేయడం తన పని కాదని, తానటువంటి మతగురువును కానని తెలిపారు. సన్మార్గాన్ని వదలి అపమార్గాలను, రుజువర్తనను వదలి దుర్వర్తనను అనుసరించే వారిని విచారించడం, శిక్షించడం, శిక్షించకపోవడం తన పని కాదని అది దేవుని బాధ్యత అని తెలిపారు.

నిజధర్మం

తన సందేశాన్ని ఆయన అతి స్పష్టంగా విశదీకరించాడు. పరమ ప్రభువు అల్లాహ్ ఒక్కడే ఈ విశ్వాన్నంతటికీ మానవునికీ సృష్టికర్త, స్వామి, నిజప్రభువు కాబట్టి ఆయనే మానవుని సర్వాధికారి. మానవునికి ధర్మాన్ని, శాసనాన్ని, విశ్వాసాలను, ఆచరణా నియమాలను ప్రతిపాదించడం ఆయనకే చెల్లు. సత్యాసత్యాలేవో తెలుపడం ఆయన బాధ్యతే. మరే శక్తికయినా సరే మానవునికి చట్టాన్ని ఇచ్చే యోగ్యత లేదు. ఏ మానవుడూ, మరే ఇతర శక్తీ

ఈ సర్వాధికార సత్తా కలిగిలేరు. కడకు దైవప్రవక్తకు కూడా ఆ స్థానం దక్కదు. ఇదే ఆధారంగా పరమ ప్రభువు మానవులకు ఒక ధర్మాన్ని, అధికారికంగా ఒకే ధర్మాన్ని ఆమోదించి ప్రసాదించాడు. అదే దైవ విధేయతా ధర్మం, ఇస్లామ్.

ఈ ఒక్క ధర్మమే మానవులకు, సర్వకాలాల్లోనూ ప్రవక్తల ద్వారా అంద జేయబడుతూ వచ్చింది. ఏ ప్రవక్త అయినా సరే తనదంటూ ప్రత్యేక ధర్మాన్ని స్థాపించుకోలేదు. దేవుని ఈ ధర్మాన్నే ప్రవక్తలందరూ ఆది నుండీ మానవాళికి దైవం తరపున అందజేస్తూ, అనుసరిస్తూ, ప్రచారం చేస్తూ వచ్చారు. దాన్ని కేవలం అనుసరించడం, ప్రచారం చేయడం వరకే వారి బాధ్యత కాదు. వారు దాన్ని సంస్థాపించడానికీ బాధ్యులే. అదే కృషి వారందరూ జీవితాంతం చేశారు.

మానవాళికి దైవం తన ప్రవక్తల ద్వారా అందజేసిన ఈ నిజధర్మాన్ని, ప్రవక్తల తరువాత వారి అనుయాయులూ తమ సమకాలీన మానవులకు అందజేస్తూ వచ్చారు. ఆ క్రమంలోనే అనుయాయుల్లోని స్వార్థపరులయిన వారు, తమ స్వప్రయోజనాలు, స్వీయ ఇష్టాయిష్టాలు, స్వీయోత్కర్షల కారణంగా దైవధర్మాన్ని విభేదాలకు గురిచేశారు. అందులో విభిన్న వ్యత్యాసాలను సృష్టించారు. ఈ విభేదాలు, వ్యత్యాసాల ఆధారంగా విభిన్న వర్గాలు, మత వర్గాలు, మతాలు కల్పించారు. ప్రజల్లో ఏర్పడిన ఈ విభిన్న మతాలన్నీ ఆ ఒక్క దైవధర్మానికి వికృతరూపాలే. ఆ ధర్మాన్నే ప్రక్షాళించి, పునరుజ్జీవింపజేసి పునః స్థాపించడానికి మహనీయ ముహమ్మద్ (స) ఆవిర్భవించారు.

ఆదిలో మానవులంతా ఒకే సముదాయంగా ఉండేవారు; తరువాత వారు విభిన్న విశ్వాసాలు, పంథాలు రూపొందించుకున్నారు. నీ ప్రభువు వద్ద తొలి నుంచే ఒక విషయం నిర్ణయమయి ఉండకపోతే వారు విభేదించుకుంటున్న విషయంలో తీర్పు చేసివేయబడేది.

(దివ్యఖుర్ఆన్ : యూనుస్ : 19)

విలక్షణ వ్యక్తిత్వం

ఇదీ మహనీయ ముహమ్మద్ (స) సందేశం, ఇదే ఆయన జీవిత ధ్యేయం, ఇదే ఆయన బోధించిన పరమార్థం. ఆయన స్వయంగా తన జీవితంలో ఈ దైవధర్మాన్ని సైద్ధాంతిక స్థాయిలో, ఆచరణ స్థాయిలో అవలంబించి, అనుసరించి తన ఆదర్శం ద్వారా అదే నిజధర్మమని నిరూపించారు. తనను నమ్మి ఈ దైవధర్మాన్ని స్వీకరించిన వారిని సంస్కరించి, తీర్చిదిద్ది వారి వ్యక్తిగత జీవితాలను ప్రక్షాళించి, మెరుగుపరచి ఉత్తమ మానవులుగా రూపొందించారు. వారి ద్వారా ఏర్పడిన సమాజాన్ని ఆదర్శ సత్సమాజంగా మలిచారు.

ఆయన నిరక్షరాసి. ఆయనకు చదవనూ, వ్రాయనూ తెలియదు. గ్రంథం అంటే ఏమిటో ఆయన ఎరుగడు. నలభయ్యేళ్ళ జీవితం అలాగే సాగింది. విశ్వాసాంశాలు, వాదనలు, చర్చలు అసలే తెలియవు. కాని అకస్మాత్తుగా నలభయ్యేళ్ళ తరువాత గ్రంథాన్ని అందజేయడం, విశ్వాసాలను సుబోధకంగా వివరించడం, ఆధారాలు, నిదర్శనాలతో చర్చించడం, వాదించడం, ఆయన దైవదౌత్యానికి, ప్రవక్తగా నియుక్తులయ్యారనడానికి అత్యంత పటిష్టమయిన అఖండనీయమయిన నిదర్శనం.

అయితే తాను అందజేస్తున్న గ్రంథం నిస్సందేహంగా దైవ గ్రంథమే, దైవవచనమే, దైవప్రోక్తమే అయినప్పటికీ తాను దైవంతో ప్రత్యక్షంగా, ముఖాముఖిగా మాటలాడానని ఆయన దావా చేయలేదు. ప్రవక్తలందరి మాదిరిగానే దైవం తనకూ దైవవాణిని పంపే తన మార్గాల ద్వారానే ఈ బోధనలు అందజేశాడని విస్పష్టపరిచారు. ఈ తాత్విక జ్ఞానం, ఈ జీవన సంవిధానం, ఈ ప్రపంచ వ్యవహారాలన్నింటికీ సమాధానం, తన ఆలోచనా ఫలితం కాదు దైవప్రసాదిత జ్ఞానం మాత్రమే అని అతి వినయంగా చాటుకున్నారాయన.

మీ సహచరుడు దారితప్పనూ లేదు, దారి వదలనూ లేదు. అతను తన మనోకాంక్షల ఆధారంగా ఏమాటా పలుకడు, ఇదయితే ఒక వహీ (దైవవాణి), అతనికి అవతరిస్తుంది. అతనికి జ్ఞాన బోధన గరిపిన వాడు మహాశక్తిమంతుడు, ఆయన మహావివేచనాపరుడు.

(దివ్యఖుర్ఆన్ : అన్ నజ్మ్ : 2-4)

దేవుడు ఒక్కడే ప్రభువు, ఆయనే సకల పూజలకు అర్హుడు, అన్ని అక్కరలనూ తీర్చేవాడూ ఆయనే, అందువల్ల చట్టాన్ని అందజేసేవాడు, నియమాలను నిర్ధారించే వాడూ ఆయనే అనే మహనీయ ముహమ్మద్ (స) వాదనకు విస్తుపోయారు ప్రజలు. వారి ఆవేదన ఏమిటంటే అన్నీ చేసేవాడు దేవుడే అయితే మా మహనీయులు, మా ఊరి దేవతలు, ఇలవేల్పుల మాటేమిటీ అన్నది!

అల్లాహ్ మాత్రమే మిమ్మల్ని సృష్టించినవాడు, మీకు ఉపాధినిచ్చిన వాడు, ఆపైన మీకు మృత్యువునిస్తాడు, తిరిగి ఆయన మిమ్మల్ని బ్రతికిస్తాడు. అయితే మీరు కల్పించుకున్న సహవర్తులలో ఎవరయినా ఉన్నారా వీటిలో ఏ ఒక్క పనయినా చేసే వారు? పరిశుద్ధుడాయన, వీరు చేసే బహుదైవోపాసనకు ఎంతో అతీతడు.

(దివ్యఖుర్ఆన్ : అర్ రూమ్ : 40)

ఆయన తన మాటను, తన సందేశాన్ని, వాస్తవానికి దైవసందేశాన్ని ఎన్ని విధాలుగా బోధపరచినా, ఎన్ని రకాలుగా నచ్చజెప్పినా, ఎన్ని ఆధారాలతో రుజువుపరచినా, ఎన్ని నిదర్శనాలతో నిరూపించినా ప్రజలు అర్థంచేసుకోవడం లేదే అని బాధపడేవారు మహనీయ ముహమ్మద్ (స). తిరస్కారుల మొండి పట్టుకు, మంకుతనానికి లోలోనే కుమిలిపోయేవారు. దైవం తన గ్రంథంలో ప్రవక్తశ్రీ (స) కి సాంత్వన వచనాలు పలికి ఓదార్చేవాడు.

సరే ముహమ్మద్, వారు ఈ బోధనను విశ్వసించకపోతే, ఈ బాధతో వీరి వెనకాల బహుశా నీవు నీ ప్రాణాలనే ధారపోస్తావేమో.

(దివ్యఖుర్ఆన్ : అల్ కహ్ఫ్ : 6)

ముహమ్మద్, బహుశా నీవు ఈ జనులు విశ్వసించడం లేదనే దు:ఖంలో నీ ప్రాణాలనే కోల్పోతావేమో. మేము కోరినట్లయితే ఆకాశం నుండి సూచనను అవతరింపజేయగలము, తద్వారా దాని సమక్షంలో వీరి మెడలు వంచేలా చేయగలము.

(దివ్యఖుర్ఆన్ : అష్ షు'రా : 3,4)

దైవం కోరుకునేది, మానవులు స్వేచ్ఛగా, ఇష్టపూర్వకంగా సత్యాన్ని స్వీకరించాలన్నదే అనీ, తాము ఇష్టపడిన దాన్ని ఎన్నుకునే, అవలంబించే స్వాతంత్ర్యం ఇవ్వడం ద్వారానే మానవుల్ని పరీక్షించడం జరుగుతోందని అల్లాహ్ ప్రవక్తశ్రీ (స)కి బోధ పరిచాడు తన గ్రంథంలో. ధర్మప్రచార కార్యం అత్యంత కష్ట భూయిష్టమయినదే. అందులో నిరంతర పరిశ్రమ, అవిరళ కృషి తప్ప మరో ప్రత్యామ్నాయం, మాయలు, మంత్రాలు, తంత్రాలు అసలే లేవని ఖచ్చితంగా చెప్పివేశారు.

ఆదిలో మానవాళి అంతా ఒకే విధానాన్ని అవలంబించేది. (ఆ తరువాత పరిస్థితులు మారగా విభేదాలు ఉత్పన్నమయ్యాయి) అప్పుడు అల్లాహ్ ప్రవక్తల్ని పంపాడు; వారు సన్మార్గావలంబనకు శుభవార్త అందజేసేవారు, దుర్మార్గావలంబన పరిణామం పట్ల భయపెట్టేవారు. వారితోపాటు, ప్రజల మధ్య సత్యం పట్ల పొడసూపిన విభేదాల తీర్పు చెయ్యటానికి సత్యవిలసిత గ్రంథాన్ని అవతరింపజేశాడు - (ఈ విభేదాలు తలెత్తడానికి కారణం ఆదిలో జనానికి సత్యం ఏదో తెలుపకపోవడం కాదు) అలా విభేదించిన వారు ఎవరో కారు, సత్యజ్ఞానం పొందిన వారే. *(దివ్యఖుర్ఆన్ : అల్ బకర : 213)*

ఆ తరువాత, ముహమ్మద్, మేము నీ వైపునకు ఈ గ్రంథాన్ని పంపాము. ఇది సత్యం తీసుకుని వచ్చింది. ఇది, దీనికి పూర్వం (గ్రంథాలలో) ఉన్న అల్ కితాబ్ (ఉద్గ్రంథం)లోని అంశాలను ధ్రువీకరిస్తుంది, వాటిని కనిపెట్టుకు ఉంటుంది.

(దివ్యఖుర్ఆన్ : అల్ మాఇద : 48)

ఆయన ఒకే ఒక్క దైవం సమక్షంలో తలవంచాలని, ఆయన అనుగ్రహించిన ధర్మాన్నే అనుసరించాలని మాత్రమే బోధించాడు. ఈ ధర్మ మార్గంలో బుద్ధిబలాన్ని ఉపయోగించుకుని తమకంటూ ప్రత్యేక స్థానం కోరుకునే వారికి అలాంటి అవకాశమే లేదు. వారి పెద్దరికం చెలామణి అయ్యే పథకం లేదు. జనం వారి వెనకా ముందూ గుమికూడి వారి సమక్షంలో తలలు వంచడమే కాక జేబులూ ఖాళీ చేసే ఆస్కారం అసలే లేదు.

ఇలాంటి అత్యాశాపరులే కొంగ్రొత్త నమ్మకాలు, తత్వాలు, సరికొత్త ఆరాధనా రీతులు, మత వ్యవహారాలు, విచిత్రమయిన జీవన విధానాలూ సృష్టించారు. కొత్త మతభావనలు కల్పించారు. మానవాళిని దైవవిధేయతా రాచబాట నుండి వేరుచేసి చిన్న చిన్న కాలి బాటలు అనేకం కల్పించి మానవుల్ని అనుసరింపజేసి, మానవాళిని ఛిన్నాభిన్నం చేసివేశారు. దీని ఫలితంగానే మతం పేరిట వాదులాటలు, పోరాటాలు, సంఘర్షణలు, మత ఘర్షణలు జరిగాయి, మానవ చరిత్ర అంతా రక్తసిక్తమయిపోయింది అని ఆయన మానవుల్ని హెచ్చరించారు.

ఆయన ప్రకటన

నేను మానవులకు మధ్య నెలకొన్న ఈ వర్గాలు, ముఠాలు, భేద భావాలు, తారతమ్యాలు - అన్నింటికీ అతీతంగా నిష్పక్షపాతంగా న్యాయ ప్రియతను మాత్రమే ఆశ్రయిస్తాను. నేను ఒక వర్గానికి సానుకూలంగాను

మరో వర్గానికి వ్యతిరేకంగా పక్షపాతంతో వ్యవహరించలేను. నా సంబంధం సకల మానవులతోనూ సమానమయినదే.

మానవాళితో నా సంబంధం సత్యం, న్యాయం ఆధారంగానే ఏర్పడు తుంది. సత్యం ఎటువైపున ఉంటే నేను దాని పక్షాన నిలబడతాను. సత్యం ఆశ్రయించిన వ్యక్తి పరాయివాడయినా, వ్యతిరేకి అయినా, విరోధి అయినా నేనతని పక్షానే నిలుస్తాను. సత్యవిరుద్ధమయిన మాటకు నేను విరోధిని.

ఆ అసత్యవాది నా వాడు, నా సన్నిహితుడు, నా మిత్రుడు, నా బంధువు అయినా నేనతన్ని వ్యతిరేకిస్తాను. నేను అసత్యానికి విరోధిని.

నేను మీకు అందజేస్తున్నది, ప్రతిపాదిస్తున్నది సత్యం. నేను ఈ సత్యాన్ని అందజేయడానికే నియుక్తుణ్ణి. ఇందులో ఎటువంటి వ్యత్యాసాన్ని పాటించను. ఇది అందరికీ సమానంగా వర్తిస్తుంది. ఇందులో తనవారని, పరాయివారని తేడా లేదు. పెద్దవారని, చిన్నవారని, అధములని, అగ్రులనీ తారతమ్యం లేదు. బీదవారని, ధనవంతులని, పండితులని, పామరులని భేదభావం లేదు. శిష్ట జనులనీ, అల్ప జనులనీ హెచ్చుతగ్గుల్లేవు. వేర్వేరు వర్గాలకు వేర్వేరు హక్కుల్లేవు, అందరికీ సమానమయిన హక్కులే వర్తిస్తాయి.

ధర్మమయితే అందరికీ ధర్మమే. అధర్మం అందరికీ అధర్మమే. ఒకరికి పాపమయినది అందరికీ పాపమే. ఒకరికి పుణ్యప్రదమయినది అందరికీ పుణ్యప్రదమయినదే. నేరం అన్నది ఎవరు చేసినా నేరమే. ఒకరికి ఒక న్యాయం మరొకరికి మరో న్యాయం వర్తించదు. ఈ నిష్పక్షపాత నియమంలో నా స్వంత జనులకు, నా ఆత్మీయులకు, ఆప్తులకు, స్వయంగా నాకూ ఎలాంటి మినహాయింపు లేదు.

నేను ప్రపంచంలో న్యాయ సంస్థాపనకు వచ్చాను. అందుకే నియుక్తుణ్ణి. ప్రజల మధ్య ఎటువంటి భేదభావం చూపకుండా న్యాయంగా వ్యవహరించ

డానికి, న్యాయాన్ని స్థాపించడానికి నాపై బాధ్యత మోపబడింది. ప్రజల జీవితాలలో నెలకొన్న అసంఖ్యాకమయిన అసంతులనాలను రూపుమాపడానికి, అన్యాయాలను అంతమొందించడానికి, సమాజంలో పొడసూపుతున్న అసమానతలను తుడిచి పెట్టడానికి నియోగించబడ్డాను నేను.

అంతేకాదు నేను మీ మధ్య న్యాయమూర్తిగా కూడా వ్యవహరిస్తాను. మీలో తలెత్తే తగాదాలకు సరయిన, న్యాయవంతమయిన తీర్పులను చేయడానికి దైవం నియమించిన న్యాయ నిర్ణేతను నేను, అని కూడా ఆయన చాటారు. తదనుగుణంగా మదీనాలో స్థాపించిన తొలి ఇస్లామీయ నగర రాజ్యానికి న్యాయమూర్తి, జడ్జిగా కూడా ఆయన భూమిక అద్భుతమయినది.

న్యాయానికి చిహ్నం "మీజాన్" (తులమానం, తరాజు, తక్కెడ) అని, నేటికి పదిహేను వందల ఏళ్ళ క్రితం చాటింది, ఎత్తిచూపింది ప్రవక్త మహనీయుల (స) ద్వారా అందిన దివ్యఖుర్‌ఆన్ మాత్రమే అన్నది అఖండ నీయమయిన సత్యం.

సత్యం, ధర్మంతోపాటు ఈ గ్రంథాన్నీ, (న్యాయ నిర్ణయానికి) తులమానాన్నీ అవతరింపజేసినవాడే అల్లాహ్.

(దివ్యఖుర్‌ఆన్ : అష్ షూరా : 17)